

La UE contra Itàlia: guanya Salvini?

La Lega de Salvini pot treure un gran rendiment electoral de l'ofensiva de les institucions europees contra el pressupost expansiu del nou Govern italià

La setmana passada vaig ser a Roma, en viatge de coordinadors de la comissió d'Economia del Parlament Europeu. Ens vam reunir amb el president del banc central d'Itàlia, Ignazio Visco, i amb el ministre d'Economia Giovanni Tria, entre altres agents econòmics i socials.

Roma és la ciutat més important del món en patrimoni artístic i les reunions es van celebrar en palaus meravellosos: la Banca d'Itàlia té la seu al Palazzo Koch, un dels edificis més bonics de la ciutat. Al Ministeri d'Economia hi ha sostres molt alts i pintats a l'estil del Renaixement, que et deixen literalment bocabadat.

A Itàlia governen el M5Stelle i la Lega de fa sis mesos i proposen un pressupost expansiu que no agrada a la UE, amb un dèficit públic del 2,4% del PIB per al 2019. Més gran del que voldrien a Brussel·les però per sota del llindar del 3%.

Atès l'elevat nivell del deute públic italià, equivalent al 131% del PIB, la UE tem que les finances públiques italianes siguin insostenibles en cas de crisi econòmica. La setmana passada es va saber que, al tercer trimestre de 2018, el PIB italià es va estancar: va presentar un creixement zero, fet que no passava des de 2015.

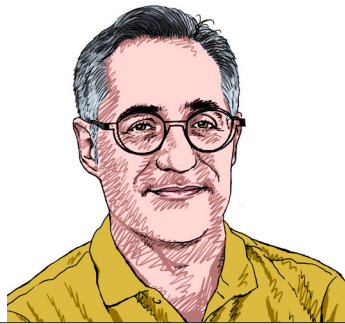
El dubte de la UE sobre la sostenibilitat dels comptes públics italians és raonable, però sembla oportunista. Aquest risc no és pas més gran que fa un any, quan governaven el Partit Democratico de Renzi i la Forza Italia de Berlusconi.

Per què ara la Comissió Europea es llança contra Itàlia: per què els dos par-

tits italians que abans governaven són ara a l'oposició? A Brussel·les els grups popular i socialista conformen la majoria de govern a la Comissió Europea i al Parlament Europeu, grups als quals pertanyen els partits de Renzi i Berlusconi.

Es vol castigar l'actual Govern italià des de Brussel·les per raons polítiques, més que no pas econòmiques? Així es va fer amb la Grècia de Tsipras fins que va signar al 2015 el tercer rescat, o es fa ara amb Polònia per falta de separació de poders. Els partits que governen a Grècia i Polònia tampoc no pertanyen a la Gro-Ko que mana a la UE (Gro-Ko: inicials amb què a Alemanya es coneix la gran coalició CDU+SPD —populars i socialistes).

El 2016 la Comissió Europea, amb el Procediment de Dèficit Excessiu a la mà,

RAMON TREMOSA

hauria d'haver sancionat Espanya i Portugal per haver superat els límits de dèficit públic permesos, però no ho va fer: el PP espanyol i el PS portuguès pertanyen als dos grups europeus de la Gro-Ko. La sanció de 2.400 M€ a Espanya es va aparcar.

Itàlia, en canvi, és el país europeu que més superàvits primaris ha fet des de 1998 (ingressos superiors a la despesa sense comptar interessos). Espanya fa 10 anys que no l'assoleix.

El Govern italià justifica el seu dèficit públic expansiu del 2,4% del PIB precisament per la darrera caiguda del PIB: si hi ha desacceleració econòmica, no és el millor aplicar polítiques de contenció fiscal, tal com Olivier Blanchard, antic economista en cap de l'FMI, ha reconegut.

El Govern italià vol complir el seu programa electoral. Vol augmentar la inversió pública i proposa rendes bàsiques per a aturats i avis sense recursos. La Comissió Europea, sense legitimitat electoral directa, pot cometre un greu error si sanciona Itàlia pel Procediment de Dèficit Excessiu. Espanya va fer l'any 2017 un dèficit públic del 3,1% (segons Eurostat el més alt de la UE) sense cap objecció. Un dèficit públic excessiu per desè any consecutiu !!

Dos fets estan corcant la UE: la impotència per fer complir les normes europees als Estats membres i els dobles estàndards que la UE aplica per països.

Els enfrontaments amb la UE els capitalitza molt bé Salvini, que ja obté el 35% dels vots quan fa sis mesos en va obtenir el 17%. Serà ell, i no Macron, qui farà 30 eurodiputats al maig de 2019?

Eurodiputat independent pel PDeCAT